

Director:
Joan Bessón

Consell de Redacció:
Lluís Torres, Eugeni Rius, Frederic Nadal, Joaquim Elcacho, Antoni Rabal, Victor Busquet, Joan Carles Torra.

Fotografia:
Pere Cornelles, Josep Nogués i Joan Safont

Col·laboradors:
Miquel Moreno, Joan Cortés, Manel Clot, Miquel Barbany, Carles Nogueira, Juli Santauegenia, Joan Marqués, Angel Ruiz, Joan Ignasi Llagó, Raimon, Eugeni Estradé, Antoni Jonch, Mercé Barnils, Isidre Torradabella, Esteve Banús i Jordi Riba

Humor:
Isidre Bonet

Administració:
Maria Josep Bessón

Distribució i subscripcions:
Jordi Bessón

Edita: JBB

Redacció i Administració:
Torras i Bages, 11, 1.ª B
Granollers

Telèfon:
870 09 00 (3 línies)

Publicitat:
L'ACTUALITAT COMARCAL

Composició:
Fotocomposició CABOT
Corró, 129 - Granollers

Imprimeix:
BENGAR, Isabel de Villena, 50
Granollers

Dipòsit legal:
B-34.273 - 1982

L'ACTUALITAT COMARCAL no es solidaritza necessàriament amb l'opinió dels seus col·laboradors.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, dibuix o fotografia sense esmentar la seva procedència.

És una publicació
Grup Atzagaia

Dretes o esquerres

Raimon

Ha plogut molt des d'aquelles èpoques en que al dir dreta s'entenia un ric panxcontent o un capellà trabucaire, i en parlar d'esquerra es sobreentenia un intel·lectual perseguit o un sindicalista menjacapellans.

Amb la clarificació d'aquelles primàries idees per la pluja beneïda dels anys, creïem ja superats aquells tòpics maliciosos i per fi podríem parlar de persones en comptes d'estaments; de dedicació a la tasca comunal i no de partits enfrontats; de col·laboradors en diferents graus en el món del treball i no d'obriers explotats i de burgesos explotadors; de persones en igualtat de drets i obligacions i no de discriminacions per raons de sexe o procedència, etc, etc.

Tot això que formava part del nostre baratge particular i que, per desitjat, semblava possible, no ens permet veure amb simpatia com arreu ressuciten antagonismes que creïem superats; quan, pel que es veu, potser simplement havien passat de moda. Doncs si abans s'apreciava en qualsevol curriculum el dir-se de dretes, avui es presum d'esquerra per a demostrar ser progressiu i obert; quan de fet, tot plegat, no són res més, en la major part dels casos, que posicions immadures per manca de punts exactes de referència que defineixin on veritablement comença i acaba tant la dreta com l'esquerra.

Però és tan còmode definir-se amb una sola paraula, especialment si ens suggereix tot el bó i millor del panorama social, o significa quelcom positiu en la vida de cadascú!

Veiem, si més no, com un mot tan inconcret com el de «cambio» va ajudar eficaçment en la passada aventura electoral.

Doncs, ja ens diran: qui és el que està totalment satisfet del seu entorn? Qui no canviaria traves i condicionaments innecessaris? Benvingut un «cambio» que prometia semblants alliberaments!

Parlant amb una amic nostre, publicista de professió, ens confessava estar orgullós d'aquella campanya. Per a ell, no era el triomf de la dreta ni de l'esquerra: Era el triomf d'un «slogan» suggestiu!

- I si una vegada passat l'efecte de la «droga» publicitària el despertar és amarg?

- Ja s'estudiarà un altre «slogan» igualment engrescador, digué amb el seu millor somriure.

Cartes al Director

Sí al aborto

Queremos manifestar a la opinión pública nuestra opinión sobre un tema de tal actualidad como es el aborto y sus connotaciones en nuestra sociedad, así como alguna otra noticia.

Si siguiendo un cierto orden, diremos primeramente que la derecha y otras «cosas» similares se manifiestan en contra del aborto y a favor de la vida resulta normal, aunque ésta última expresión no les pega mucho.

Entre esas «cosas» similares que mencionamos anteriormente, se encuentra la Iglesia, que nos dice que el aborto es una inmoralidad que va contra la vida; tal vez de paso podían haber criticado el tonto y lamentable error de la Guardia Civil, que dió al traste con la vida de un niño y destrozó sentimentalmente a un padre, mientras causaron heridas de consideración a la madre.

Es denigrante que cosas de tal calibre pasen desapercibidas para la Iglesia, y otras similares.

Solamente preocupados por salvaguardar la moralidad y la vida de todos los españoles, podemos estar tranquilos pues ellos velan por nosotros.

Para terminar éstas pequeñas reflexiones, diremos que no solamente estamos a favor de la despenalización del «aborto terapéutico» sino que incluso nos parece insuficiente dicha Ley, pues recorta en parte la decisión de abortar en otros casos que no recoge dicha Ley. Y no tan solo eso sino que forme parte de las prestaciones de la Seguridad Social.

Os habeis quedado cortos.

No obstante, aplausos por lo de Rumasa.

JOVENTUTS SOCIALISTES DE GRANOLLERS.